Considerații asupra încheierii contractului electronic de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală / Considerations on the Drafting of the Electronic Contract for Theatrical Representation or Musical Execution

Alin-Corneliu VĂCEAN

Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad / “Aurel Vlaicu” University of Arad

composer_alin@yahoo.com

REZUMAT

În zilele noastre internetul nu este doar o cale de comunicare, ci este și un canal important în transpunerea și desfășurarea relațiilor contractuale din mediul managementului cultural real, în mediul electronic virtual. Se poate sesiza că aplicabilitatea normelor juridice de drept civil (drept comercial, administrativ, fiscal etc.) în situațiile contractuale reprezentate de noile tehnologii este de o importanță covârșitoare, oferind cadrul juridic oportun fără de care ar fi fost imposibilă angajarea din punct de vedere juridic în mediul on-line.

În ultimele decenii, dezvoltarea galopantă a tehnologiilor informaționale a favorizat faptul ca relațiile contractuale să îmbrace forme diferite de cele clasice. Operațiunile contractuale tradiționale capătă o abordare insolită datorită electronicii, ca tehnică de a contracta și internetului, ca mijloc de comunicare.

Voi defini acum în rezumat și am să tratez în articol contractul în format electronic - raportat la obiectul contractului de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală - ca fiind acordul dintre două sau mai multe persoane de a constitui, modifica sau stinge un raport juridic, acord exprimat în formă electronică. Aceasta este definiția pe care vom asambla celelalte aspecte supuse analizei articolului. Mai trebuie subliniat și faptul că prin contractul în formă electronică nu se poate percepe o nouă specie de contract, deoarece el nu vizează obiectul contractului, ci doar maniera de a contracta, păstrând natura juridică a contractului tradițional echivalent.

Cuvinte cheie

Contracte civile, drepturi de autor și drepturile conexe, protecție juridică, cesiunea drepturilor patrimoniale de autor, informatică, management cultural, platformă electronică, sistem de drept român și comunitar, reprezentare teatrală, execuție muzicală, închiriere a operei, înscris electronic, contract de închiriere a operei.

REGLEMENTARE, DEFINIȚIE, UNELE ASPECTE PROCESUALE

Există în vigoare mai multe texte de lege ce ne conduc înspre o definiție legată de contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală. Art. 58-62 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe reglementează contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală ca modalitate a contractului de cesiune a drepturilor patrimoniale de autor. Legea nr. 8/1996 a fost publicată în M. Of. nr. 60 din 26 martie 1996, fiind ulterior modificată și completată. *Brevitatis causa*, pentru evitarea repetărilor și ușurința redactării, în continuare, în cuprinsul articolului, referirile la dispozițiile Legii nr. 8/1996 se vor face, de regulă, fără indicarea actului normativ. Fiind o modalitate a cesiunii drepturilor

ABSTRACT

Nowadays the internet is more than a mere means of communication - it is also an important channel for the development and transposition of contractual relationships from the environment of the real-life cultural management into the virtual electronic environment. We can notice that the applicability of civil rights norms (commercial, administrative, fiscal law, etc.) in the contractual circumstances encompassed by the new technologies bears an overwhelming importance, offering the appropriate legal framework without which the legal engagement in the online environment would have been impossible. Over the last decades, the galloping development of the information technologies has created favourable circumstances for the emergence of contractual relationships that differ from the classic ones. Traditional contractual operations take on a new approach due to electronics as a means of concluding contracts and to the internet as a means of communication.

We shall first briefly define and subsequently detail in the article the electronic contract - more precisely the object of contracts of theatrical representation or musical execution - as the agreement between two or more people to establish, change or terminate legal relations regarding an agreement expressed in electronic form.

Upon this definition we shall assemble the other aspects subjected to analysis within this article. We must also highlight the fact that the contract in electronic form does not produce a new species of contract, since it does not alter the contract's object, but merely the manner of its conclusion, preserving the legal nature of the equivalent traditional contract.

Keywords

Civil contracts, author's rights and related rights, legal protection, transfer of patrimonial rights, informatics, cultural management, electronic platform, Romanian and community legal system, theatrical representation, musical execution, work of art lease, electronic document, lease contract for works of art.

REGULATION, DEFINITION, CERTAIN PROCESSUAL ASPECTS

There are a number of legal texts in force which can lead us towards a definition connected to the contract of theatrical representation or musical execution. Art. 58-62 of Law no. 8/1996 on author's rights and related rights regulate contracts of theatrical representation or musical execution as a variant of the patrimonial rights transfer agreement. Law no. 8/1996 was published in the Official Journal no. 60 of 26 March 1996 and was amended later. *Brevitatis causa*, in order to avoid repetitions and facilitate writing, we shall hereinafter refer to the provisions of Law no. 8/1996, as a rule, without

patrimoniale de autor, în măsura în care dispozițiile art. 58-62 nu acoperă toate aspectele juridice ale acestui contract, devin incidente corespunzător și prevederile art. 39-47. Totodată, întrucât ne aflăm în prezența unui contract civil, vor fi incidente și dispozițiile generale referitoare la contracte sau convenții, prevăzute de art. 942-948 C. civ. Având în vedere, mai ales, dispozițiile art. 58 alin. (1), vom defini contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală ca fiind *acea modalitate a contractului de cesiune a drepturilor patrimoniale de autor prin care titularul dreptului de utilizare a operei se obligă să permită, în schimbul unei remunerații, unei alte persoane fizice sau juridice, pentru un timp determinat ori pentru un anumit număr determinat de reprezentații sau execuții, reprezentarea teatrală ori execuția muzicală în public a unei opere actuale ori viitoare, literară, dramatică, muzicală, dramatico-muzicală, coregrafică sau o pantomimă*.

Subliniem că ceea ce diferențiază contractul în formă electronică de contractul clasic este materializarea sa – în locul cernelii pe hârtie, a vorbelor sau a gesturilor săvârșite, vom avea un mesaj de date pe suport electronic. La fel ca oricare alt contract de cesiune, cesiunea dreptului de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală poate fi, după caz, limitată, nelimitată, exclusivă sau neexclusivă. Contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale trebuie să prevadă drepturile patrimoniale transmise și să menționeze, pentru fiecare dintre acestea, modalitățile de utilizare, durata și întinderea cesiunii, precum și remunerația titularului dreptului de autor. Trebuie subliniat faptul că lipsa oricăreia dintre prevederile mai sus menționate oferă părții interesate dreptul de a cere rezilierea contractului, chiar dacă el a fost încheiat în formă electronică.

De asemenea, în raport cu acordul de voință a părților, cesiunea drepturilor de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală poate fi exclusivă sau neexclusivă. Facem precizarea că, în temeiul art. 39 teza a II-a (Legea nr. 8/1996), în general caracterul exclusiv al cesiunii nu este presupus, ci trebuie să fie stipulat expres în contract. Deci, regula o constituie cesiunea neexclusivă.

Legat de înscrisurile pe suport informatic, menționăm faptul că datele unui act juridic redate (înscrise) pe un suport informatic pot constitui mijloc de probă, înscrisul pe suport informatic fiind admis ca mijloc de probă în aceleași condiții ca înscrisul pe suport de hârtie, dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege (art. 266 C.proc.civ.). Mijlocul de probă este documentul care reproduce înscrisul făcută pe un suport informatic, iar nu înscrisul ca atare.

Pentru ca acest contract electronic să aibă valoare probatorie, el va trebui să îndeplinească două condiții cumulative potrivit art. 282 alin. (1) C. proc. civ.:

- să fie inteligibil (adică să poată fi citit în mod direct, să fie clar și accesibil);
- să prezinte garanții suficient de serioase pentru a face deplină credință în privința conținutului acestuia și a identității persoanei de la care acesta emană, în acest sens existând o *prezumție de validitate a înscrisurii*. În ceea ce privește *puterea doveditoare* a înscrisurilor preconstruite pe un suport informatic, documentul care reproduce datele unui act, înscrise pe un suport informatic, face deplină dovadă între părți, până la proba contrară, întocmai ca orice înscris sub semnătură privată.

mentioning the act. Since it is a type of transfer of the author's patrimonial rights, in cases where the provisions of art. 58-62 do not cover all judicial aspects of this contract, the provisions of art. 39-47 shall also apply accordingly. Furthermore, since this is a civil contract, it will also fall under the general provisions regarding contracts or conventions, stipulated by art. 942-948 of the Civil Code. Taking into account first of all the provisions of art. 58 para. (1), we shall define the contract of theatrical representation or musical execution as being *that variant of the patrimonial rights transfer agreement by which the holder of the right to use the work undertakes to allow, in exchange for remuneration, another natural or legal person, for a determined period of time or a certain determined number of representations or executions, to undertake the theatrical representation or the musical execution in public of a present or future literary, dramatic, musical, dramatic-musical, choreographic or pantomimic work*.

We wish to highlight the fact that the difference between the electronic contract and the classic contract lies in its material form - as instead of having ink on paper, words spoken or gestures made, we shall have a data message on an electronic carrier. Like any other transfer contract, the transfer of rights for theatrical representation or musical execution can be, as appropriate, limited, unlimited, exclusive or nonexclusive. The patrimonial rights transfer agreement must describe the patrimonial rights transferred and mention, for each of them, the manner of use, the duration and length of transfer, as well as the remuneration to which the author's rights holder is entitled. We must point out the fact that the lack of any of the above provisions grants the interested party the right to request the termination of the contract, notwithstanding its conclusion in electronic form.

Likewise, relying on the parties' agreement, the transfer of the rights of theatrical representation or musical execution can be exclusive or nonexclusive. We wish to stress that, under art. 39 sentence II (Law no. 8/1996), in general, the exclusive nature of the transfer is not implied, but must be expressly stated in the contract. Therefore, the nonexclusive transfer is in fact the rule.

Regarding documents on information carriers, it is worth mentioning that the information recorded on an electronic information carrier can be used as evidence, since a document recorded on an information carrier is allowed as evidence under the same conditions as a document written on paper, if it complies with the provisions of the law (art. 266 Civil Procedure Code). The means of evidence is the document which reproduces the data recorded on the electronic carrier, and not the electronic data as such.

So that this electronic contract may have probative value, it will have to fulfil two cumulative conditions from art. 282 para. (1) of the Civil Procedure Code:

- it should be intelligible (it should be readable directly, it should be clear and accessible);
- it should provide guarantees sufficiently serious in order to warrant full faith regarding its content and the identity of the person who issues it; in this respect there exists a presumption of the validity of the recorded data. Regarding the probative value of the data constituted on an information carrier, the paper document which reproduces the data of a document recorded on an information carrier serves as full evidence in the relationship of the parties, until proven otherwise, just like any other document under private signature.

Regimul juridic al înscrisurilor în formă electronică este stabilit de legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată.

Contractul în formă electronică este supus condiției *recunoașterii*, în sensul că partea care invocă înaintea instanței o semnătură electronică extinsă trebuie să probeze că aceasta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4 pct. 4 din Legea nr. 455/2001.

În cazul în care una dintre părți nu recunoaște înscrisul sau semnătura, instanța va dispune întotdeauna ca verificarea să se facă prin expertiză tehnică de specialitate.

OBIECTUL CONTRACTULUI

În lumina art. 58 alin. (1), prin contractul de reprezentare teatrală ori de execuție muzicală, titularul dreptului de autor cedează unei persoane fizice sau juridice dreptul de a reprezenta ori de a executa în public o operă actuală sau viitoare, literară, dramatică, muzicală, dramatico-muzicală, coregrafică ori o pantomimă, în schimbul unei remunerații, iar cesionarul se obligă să o reprezinte ori să o execute în condițiile convenite. Chiar dacă formularea este „cedarea” de către titularul dreptului de autor a „dreptului de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală” cesionarul dobândește doar *folosința* acestui drept și nicidecum dreptul, ca atare.

De principiu, se pune problema dacă dreptul de „reprezentare teatrală ori de execuție muzicală” este sau nu un drept patrimonial de autor în sensul dispozițiilor art. 12-22. În context, e bine de precizat faptul că, prin contractul de cesiune, autorul sau titularul dreptului de autor, în temeiul art. 39 alin. (1), poate transmite altor persoane numai folosința drepturilor sale patrimoniale.

Analiza dispozițiilor art. 12-22, consacrate drepturilor patrimoniale de autor, dezvăluie faptul că autorul sau titularul dreptului de autor are două drepturi patrimoniale, adică dreptul de utilizare a operei (art. 12-16) și dreptul de suită (art. 21-23). Dreptul de utilizare, fiind un drept cu conținut complex, dă naștere, potrivit art. 13, unor drepturi patrimoniale subsecvente, distincte și exclusive, ale autorului de a autoriza sau de a interzice: reproducerea [lit. a)], distribuirea operei [lit. b)], importul operei [lit. c)], închirierea operei [lit. d)], împrumutul operei [lit. e)], comunicarea operei [lit. f)], radiodifuzarea operei [lit. g)], retransmiterea prin cablu a operei [lit. h)] și realizarea de opere derivate [lit. i)].

Față de conținutul normativ al art. 13, este evident faptul că „dreptul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală” nu poate fi încadrat în niciuna din aceste „modalități ale dreptului de utilizare”. De asemenea, neîndoielnic, nu se pune problema asocierii acestui drept cu dreptul de suită. Potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, autorul unei opere originale de artă grafică sau plastică ori al unei opere fotografice beneficiază de un drept de suită reprezentând dreptul de a încasa o cotă din prețul de vânzare obținut la orice revânzare a operei, ulterioară primei înstrăinări, precum și dreptul de a fi informat cu privire la locul unde se află opera sa.

„Dreptul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală” nu poate fi încadrat nici măcar în dreptul titularului, conferit de art. 13 lit. i), de a autoriza

The legal regime of documents in electronic form is regulated by Law no. 455/2001 on the electronic signature, as amended.

The contract in electronic form is subject to the condition of acknowledgement, meaning that the party that invokes an electronic signature before a court of law must prove that it complies with the conditions stipulated in art. 4 point 4 of Law no. 455/2001.

Provided that one of the parties does not recognize the document or the signature, the court of law shall always order that verification be carried out by means of a specialized technical expertise.

OBJECT OF CONTRACT

In light of art. 58, para. (1), under the contract of theatrical representation or musical execution, the holder of the author's rights transfers to a natural or legal person the right to represent or execute in public a present or future literary, dramatic, musical, dramatic-musical, choreographic or pantomimic work in exchange for remuneration, and the conveyee undertakes to represent or execute it under appropriate conditions. Even if the wording is “transfer” by the author's rights holder of the “right of theatrical representation or musical execution” the conveyee acquires merely the use of the right and by no means the right as such.

In principle, a problem arises whether the right of “theatrical representation or musical execution” is or is not a patrimonial right as stipulated by the provisions of art. 12-22. In this context, it is worth mentioning that, by means of the transfer agreement, the author or the author's rights holder, under art. 39 para. (1), can bequeath to other people only the use of their patrimonial rights.

The analysis of the provisions of art. 12-22 on authors' patrimonial rights reveals that the author or the author's rights holder has two patrimonial rights, namely the right of use (art. 12-16) and the right of resale (art. 21-23). The right of use, being a right with a complex content, gives rise, according to art. 13, to certain subsequent distinct and exclusive patrimonial rights of the author to authorize or forbid: the reproduction of the work [lit. a)], the distribution of the work [lit. b)], the import of the work [lit. c)], the rental of the work [lit. d)], the loan of the work [lit. e)], the communication of the work [lit. f)], the broadcasting of the work [lit. g)], the retransmission of the work by cable [lit. h)], and the production of derivative works [lit. i)].

Taking into consideration the normative content of art. 13, it is obvious that “the right of theatrical representation or musical execution” does not fall within the scope of any of these “types of the right of use”. Furthermore, there is undoubtedly no possibility of associating this right to the resale right. According to art. 21 para. (1) of Law no. 8/1996, the author of an original work from the field of graphic, plastic or photographic arts enjoys a resale right representing the right to receive a share of the sale price obtained for any resale of the work after its first sale, as well as the right to be informed about the place where the work is located.

The right to “theatrical representation or musical execution” cannot even be subsumed under the holder's right, as conferred by art. 13 lit. i), to authorize the production of derivative works. Thus, according to art.

realizarea de opere derivate. Astfel, potrivit art. 16, realizarea de opere derivate presupune traducerea, publicarea în culegeri, adaptarea, precum și *orice altă transformare* a unei opere preexistente, dacă aceasta constituie o creație intelectuală. Deci, de esență realizării operelor derivate este „transformarea creativă” a unei opere originale preexistente. În schimb, reprezentarea teatrală sau execuția muzicală sunt doar modalități de „interpretare creativă” a operei. Deosebirea esențială între „transformarea creativă” și „interpretarea creativă” a unei opere constă în faptul că prima are ca rezultat realizarea unei „opere derivate” și, pe cale de consecință, nașterea drepturilor morale și patrimoniale de autor, iar a doua, fără să determine apariția unei „noi opere” generează drepturi conexe dreptului de autor pentru artiștii interpreți sau executanți ai operei interpretate sau executate.

Raportat la acest fapt, admitem că ne aflăm în prezența unui drept patrimonial *sui generis*, distinct de modalitățile de utilizare a operei, stipulate de art. 13 și de cel de suită. În lipsa altor texte legale relevante și a unor preocupări doctrinare în materie în acest sens, considerăm că „reprezentarea teatrală” și „execuția muzicală” au înțelesul din limbajul comun. Astfel, „reprezentarea” este sinonimă cu interpretarea, care, la rândul ei, are semnificația de a reda, prin mijloace adecvate, conținutul unei opere literare sau artistice. Reprezentarea fiind „teatrală”, pentru a intra sub incidența dispozițiilor art. 58-62, trebuie să constituie o interpretare dramatică și o punere în scenă a operei. Din categoriile de opere enumerate de art. 58 alin. (1), sunt susceptibile de „reprezentare teatrală” operele literare, dramatice, dramatico-muzicale, coregrafice și pantomimele. În schimb, „execuția muzicală” are semnificația de interpretare a unei opere muzicale. Sunt susceptibile de „execuție muzicală” numai operele muzicale și cele „dramatico-muzicale”.

PĂRȚILE CONTRACTANTE

Unanim este acceptat că părțile contractului de cesiune a drepturilor patrimoniale de autor sunt cedentul și cesionarul.

În acord cu art. 58 alin. (1) părțile acestui contract sunt titularul dreptului de autor, în calitate de cedent, și orice persoană fizică sau juridică în calitate de cesionar. Titularul dreptului de autor, adică cedentul, poate fi, după caz, autorul sau persoana care, în condițiile Legii nr. 8/1996, a dobândit dreptul patrimonial de utilizare a operei. Tot astfel, în temeiul art. 3 alin. (2), în cazurile expres prevăzute de lege, pot beneficia de protecția acordată autorului persoanele juridice sau persoanele fizice, altele decât autorul. Așadar, de regulă, titularul dreptului de utilizare este autorul și, prin excepție, alte persoane fizice sau juridice. Spre exemplu, în interpretarea art. 6 alin. (2), poate dobândi drepturi de autor, inclusiv pe cel de utilizare, persoana fizică sau juridică din inițiativa, sub responsabilitatea și sub numele căreia a fost creată o operă colectivă, alta decât persoana fizică ce are calitatea de coautor. Tot astfel, în condițiile dreptului comun, pot dobândi acest drept moștenitorii legali sau testamentari ai autorului, intrând aici inclusiv

16, the production of derivative works requires the translation, the publication in collections, the adaptation, as well as *any other transformation* of a pre-existing work, if this be an output of the intellect. Therefore, the essence of producing derivative works is the “creative transformation” of a pre-existing original work. On the other hand, the theatrical representation and the musical execution are merely variants of a work’s “creative performance”. The essential difference between the “creative transformation” and the “creative performance” of a work resides in the fact that the outcome of the first is the production of a “derivative work” and, consequently, the birth of the author’s moral and patrimonial rights, whereas the second, without determining the appearance of a “new work of art”, generates rights related to the author’s right for the artists who perform or execute the performed or executed piece of work.

In view of this fact, we acknowledge that we are dealing with a *sui generis* patrimonial right different from the manners in which the right to use the work is applied, as stipulated by art. 13, and from the resale right. Given the lack of other relevant legal texts and of doctrinary pursuits in this matter regarding this situation, our view is that “theatrical representation” and “musical execution” have the same meaning as in everyday speech. Thus, “representation” is synonymous to performance, which, in turn, bears the significance of rendering, by adequate means, the content of a literary or artistic work. Since the representation is “theatrical”, in order to fall under art. 58-62, it must constitute a dramatic performance and a staging of the work. Only some of the categories of works enumerated in art. 58 para. (1) are susceptible of “theatrical representation”, namely the literary, dramatic, dramatic-musical, choreographic, and pantomimic works. On the other hand, “musical execution” presupposes the performance of a musical work. Only musical works and dramatic-musical works are susceptible of “musical execution”.

CONTRACTING PARTIES

It is unanimously accepted that the parties to the patrimonial rights transfer agreement are the conveyor and the conveyee.

According to art. 58 para. (1) the parties of this contract are the holder of the author’s rights, as conveyor, and any natural or legal person as conveyee. The holder of the author’s rights (the conveyor) can be, as appropriate, the author or the person who, under Law no. 8/1996, acquired the patrimonial right to use the work. Similarly, under art. 3 para. (2), in cases expressly defined by the law, the same protection that is reserved for the author can be extended upon legal or natural persons, other than the author. Therefore, as a rule, the holder of the right of use is the author, and, by exception, another legal or natural person. For instance, according to art. 6 para. (2), the author’s right, including the right of use, can be acquired by the natural or legal person on whose initiative, on whose responsibility and under whose name a collective work was created, other than a person who has the quality of co-author. Furthermore, as provided by common law, this right can be acquired by legal or testamentary heirs of the author, including the legal persons who have the quality of collective administration bodies. In short, however, the party to the contract of

persoanele juridice care au calitatea de organisme de gestiune colectivă. Pe scurt însă, parte în contract rămâne titularul dreptului de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală, iar organismul de gestiune colectivă are numai rolul de mandatar.

Cesionar poate fi, potrivit art. 58 alin. (1), orice persoană fizică sau juridică ce are capacitatea de a contracta. În context facem precizarea că, în cazul acestui contract, nu pot avea calitatea de cesionar organismele de gestiune colectivă, deoarece acestea sunt persoane juridice de drept privat fără scop lucrativ, iar contractul analizat are, potrivit art. 58 alin. (1) caracter esențialmente oneros.

FORMA ȘI ELEMENTELE OBLIGATORII ALE CONTRACTULUI

Sub aspectul formei, potrivit art. 59 alin. (1), contractul de reprezentare teatrală și de execuție muzicală „se încheie în scris”. Deoarece se impune forma scrisă chiar pentru „încheierea contractului”, trebuie să admitem că ne aflăm în prezența unei cerințe instituite *ad validitatem* și nicidecum a uneia *ad probationem*. Tocmai din acest motiv acest contract este susceptibil de a fi încheiat și la distanță în format electronic. La fel, nimic nu poate împiedica părțile să aleagă ca el să fie consemnat într-un înscris sub semnătură privată ori autentic.

Tot potrivit art. 59 alin. (2), în contract trebuie să se prevadă termenul în care va avea loc premiera, concertul sau singura reprezentare ori execuție a operei, după caz și remunerația autorului. Stabilirea remunerației de către părți constituie regula, iar fixarea ei de către organul jurisdicțional, în cazul în care părțile nu se înțeleg, reprezintă excepția. În lipsa unei restricții impuse de lege, cedentul și cesionarul au posibilitatea să stabilească remunerația cu ocazia încheierii contractului, dar și ulterior acestui moment. Dacă remunerația nu a fost stabilită prin contract, autorul poate solicita organelor jurisdicționale competente, potrivit legii, stabilirea remunerației. Instanța este obligată să stabilească remunerația numai în raport cu sumele plătite uzual pentru aceeași categorie de opere, destinația și durata utilizării sau alte circumstanțe ale cazului.

OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR

A. Obligațiile cesionarului

a. Enumerare.

Potrivit Legii nr. 8/1996, cesionarul are următoarele obligații: să nu cedeze contractul terțelor persoane fără consimțământul autorului sau reprezentantului acestuia [art. 58 alin. (4)]; să permită autorului să controleze reprezentarea sau executarea operei și să susțină în mod adecvat realizarea condițiilor tehnice pentru interpretarea lucrărilor [art. 60 alin. (1) teza I]; să trimită autorului programul, afișele, recenzii publice despre spectacol și alte materiale tipărite [art. 60 alin. (1) teza a II-a]; să asigure reprezentarea sau executarea publică a operei în condiții tehnice adecvate [art. 60 alin. (2) teza I]; să respecte drepturile autorului [art. 60 alin. (2) teza a II-a]; să comunice periodic titularului dreptului de autor numărul de reprezentații sau de execuții muzicale, precum și situația încasărilor [art. 61 alin. (1)]; să

theatrical representation or musical execution shall remain the holder of the right of theatrical representation or musical execution, while the collecting society plays only the role of an agent.

The conveyee can be, according to art. 58 para. (1), any natural or legal person who has the legal capacity to conclude a contract. In this context we wish to mention that, in the case of this contract, the collective administration bodies cannot act as conveyees, as they are non-profit-making legal persons under private law, and, according to art. 58 para. (1), the type of contract analyzed in this paper involves payment in its essence.

4. FORM AND COMPULSORY ELEMENTS OF A CONTRACT

Concerning the form, according to art. 59 para. (1), the contract of theatrical representation and musical execution “must be concluded in writing”. Since the written form is compulsory for the very “conclusion of the contract”, we must acknowledge that this is to be seen as a requirement imposed *ad validitatem* and by no means *ad probationem*. For this particular reason this contract is susceptible of being concluded online in electronic form. Likewise, nothing can hinder the parties from concluding it on paper in a document under private signature or in a public instrument.

According to the same art. 59 para. (2), the contract must stipulate the date on which the premiere, the concert or the sole representation or execution of the work will take place, as appropriate, as well as the author’s remuneration. The rule is that the remuneration should be agreed on by the parties; exceptions arise when the remuneration is established by a competent authority when the parties cannot reach an agreement in this respect by themselves. In the lack of a restriction imposed by the law, the conveyor and the conveyee have the possibility to agree on a remuneration on the date when the contract is concluded or afterwards. If the remuneration has not been agreed upon under the contract, the author can request the authorized competent bodies to determine a remuneration, according to the law. The court must decide on a remuneration taking into consideration solely the amounts usually paid for the same category of works, the destination and duration of the use and other circumstances of the case.

OBLIGATIONS OF THE PARTIES

A. Conveyee’s obligations

a. Enumeration.

Under Law no. 8/1996, the conveyee has the following obligations: not to transfer the contract to third parties without the consent of the author or their representative [art. 58 para. (4)]; to allow the author to control the representation or execution of the work and to adequately support the fulfilment of the technical requirements necessary for the performance of the works [art. 60 para. (1) sentence I]; to send the author the programme, the posters, the public reviews of the show and other printed materials [art. 60 para. (1) sentence II]; to provide appropriate technical conditions for the public presentation or execution of the work [art. 60 para. (2) sentence I]; to respect the author’s rights [art. 60 para. (2) sentence II]; to communicate to the author’s rights holder, on a periodic basis, the number of representations or musical executions, as well as the situation of the incomes derived [art. 61 para. (1)]; to pay the author,

plătească autorului, la termenele prevăzute în contract, sumele în cuantumul convenit [art. 61 alin. (2)].

b. *Obligația cesionarului de a nu ceda contractul unui terț fără consimțământul cedentului.* Această obligație dezvăluie faptul că ne aflăm în prezența unui contract, în principiu, *intuitu personae*.

c. *Obligația de a permite cedentului să controleze reprezentarea teatrală sau execuția operei.* Credem că această obligație subsumează obligațiile prevăzute de art. 60 și este fundamentată pe împrejurarea că reprezentarea teatrală sau execuția muzicală (concertul în sine) constituie doar „interpretări creative” ale operei. Prin urmare, reprezentarea teatrală sau „execuția muzicală” nu trebuie să aibă ca efect realizarea unei „noi opere” (*mutilarea concertului*) ori să aducă atingeri „integrității operei”. Din acest motiv, legiuitorul a găsit de cuviință să ofere cedentului posibilitatea să controleze modul de realizare a celor două operațiuni.

d. *Obligația de a asigura respectarea drepturilor autorului.* Curioasă este în acest fapt opțiunea legiuitorului de a atribui această obligație numai cesionarului, deoarece este nesocotit și principiul egalității juridice a părților din actele juridice civile, precum și cel al egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

e. *Obligația cesionarului de a plăti cedentului remunerația.* În concret, potrivit art. 61 alin. (2), cesionarul este obligat să plătească autorului, la termenele prevăzute în contract, sumele în cuantumul convenit. În acest sens, pentru a nu îl frauda pe cedent, art. 61 alin. (1) obligă cesionarul să comunice periodic acestuia numărul de reprezentații sau de execuții muzicale (concerte), precum și situația încasărilor.

B. Obligațiile cedentului

Cu excepția îndatoririi de a transmite cesionarului dreptul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală a operei, obligațiile cedentului sunt cele din dreptul comun, adică cele deduse din dispozițiile art. 39-47 din Legea nr. 8/1996 și prevederile Codului civil referitoare la dreptul comun al locațiunii lucrărilor (art. 1470-1490), contractul de locațiune (art. 1410-1415) și efectele convențiilor (art. 969-985). Astfel, *in concreto*, cedentul este obligat să suporte daunele rezultate din pierirea operei din cauze neimputabile cesionarului.

DESFIINȚAREA CONTRACTULUI

Sunt instituite de Legea 8/1996 două cauze speciale de desființare a contractului de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală. În concret, în ordine cronologică, acest contract poate fi desființat atunci când cesionarul întrerupe reprezentările sau execuțiile timp de doi ani, dacă nu s-a prevăzut un alt termen art. 59 alin. (3) și atunci când cesionarul nu reprezintă sau nu execută opera în termenul stabilit (art. 62).

Desființarea contractului pentru motivul prevăzut de art. 62 este consecința nerespectării termenului în care părțile au convenit să aibă loc premiera ori singura reprezentare sau execuție a operei, evocat de art. 59 alin. (2). În ipoteza stipulată la art. 62, cedentul este în drept să solicite și să obțină, pe lângă daune-interese pentru neexecutarea conform dreptului comun, inclusiv plata integrală a remunerației prevăzute în contract. Pentru acoperirea pagubei suferite de cedent este suficientă

within the time limits specified in the contract, the entire amount agreed upon under the contract [art. 61 para. (2)].

b. *The conveyee's obligation not to cede the contract to a third party without the conveyor's consent.* This obligation reveals the fact that this is, in principle, a *intuitu personae* contract.

c. *The obligation to allow the conveyor to control the theatrical representation or the execution of the work.* We believe that this obligation subsumes the obligations stipulated in art. 60 and relies on the fact that the theatrical representation or the musical execution (the concert as such) constitutes only “creative performances” of the work. Consequently, the “theatrical representation” or the “musical execution” must not result in the production of a “new work” (*the concert's mutilation*) or impair “the integrity of the work”. For this reason, the legislator considered it appropriate to control the manner in which the two operations are accomplished.

d. *The obligation to respect the author's rights.* It is a curious fact that the legislator opted for assigning this obligation solely to the conveyee, as this provision disregards the principle of legal equality as specified in civil legal documents, as well as the principle of equality before the law as specified in art. 16 para. (1) of the Constitution.

e. *The conveyee's obligation to pay the conveyor the remuneration.* Specifically, according to art. 61 para. (2), the conveyee is obliged to pay the author, on the dates stipulated in the contract, the agreed amount. In this regard, in order that the conveyor may not be defrauded, art. 61 para. (1) obliges the conveyee to communicate periodically to the conveyor the number of representations or musical executions (concerts), as well as the situation of the incomes.

B. Conveyor's obligations

Except for the obligation to pass on to the conveyee the right of theatrical representation or musical execution of the work of art, the conveyor's obligations are those specified by common law, namely those inferred from the provisions of art. 39-47 of Law no. 8/1996 and the provisions of the Civil Code on common law regarding the location contract (art. 1470-1490), the lease contract (art. 1410-1415) and the effects of conventions (art. 969-985). Thus, *in concreto*, the conveyor is obliged to pay damages deriving from the disappearance of the work for reasons not attributable to the conveyee.

TERMINATION

Law 8/1996 comprises two special clauses regarding the termination of the contract of theatrical representation or musical execution. Specifically, in chronological order, this contract can be terminated only when the conveyee interrupts the representations or executions for two years, unless other time limits have been specified in art. 59 para. (3) and when the conveyee does not represent or execute the work during the agreed time limit (art. 62).

The termination of the contract for the reason specified in art. 62 is the consequence of the failure to abide by the time limits within which the parties agreed that the premiere or the sole representation or execution of the work should take place, as provided by 59 para. (2). According to art. 62, the conveyor is entitled to request and obtain, besides compensation for damages due to nonfulfillment according to common law, also the payment of the whole remuneration specified in the contract. In order to cover the damage incurred by the

obligarea cesionarului la plata daunelor interese, deoarece acestea cuprind, potrivit art. 1084 C. Civ. atât pierderea suferită (*damnum emergens*), cât și beneficiul nerealizat (*lucrum cessans*).

CONCLUZII

Avantajele încheierii contractelor în format electronic sunt evidente și ele vor reprezenta viitorul în ceea ce privește încheierea lor la distanță. Deocamdată ele diferă de la o companie la alta și de la un sector de activitate la altul în funcție de nivelul de performanță al aplicațiilor comerțului electronic folosite, de calitatea managementului sau de gradul de pregătire a personalului de execuție. În ceea ce ne privește pe noi, „comerciantul cultural” (în ambele direcții atât ca cedent, cât și ca cesionar) trebuie să preluăm avantajul fiecărei ocazii de a ne apropia de clienți, de a căuta să experimentăm contacte virtuale directe și periodice cu ei, de a le anticipa nevoile și de a dezvolta o reputație față de sensibilitate – cu alte cuvinte, de a edifica relații puternice.

Oamenii sunt mai fericiți când cred că dețin un oarecare control al unui proces - inclusiv al urmăririi online a modului de redactare a unui contract electronic. A fi comerciant (cultural) în noua eră a informației înseamnă a regândi rolul clientului în procesul de schimb. Clienții se transformă din receptori pasivi ai ofertelor comerciantului în inițiatori de contact-contract și chiar în creatori activi asociați ai ofertei.

Contractul electronic - în general, platforma electronică - este și un canal suplimentar și eficient pentru publicitate, marketing, vânzare și cumpărare – acces mai bun la piețe noi, o facilitare pentru instituțiile de cultură de a se adresa grupului-țintă cu costuri reduse de marketing. Tot platforma electronică reprezintă și un canal suplimentar de distribuție pentru instituțiile de cultură care doresc să prezinte produse și informații despre un produs cultural unui număr mare de potențiali cumpărători. Experiența unui client permanent cu reprezentațiile de teatru, muzică simfonică, dans sau operă nu începe când se ridică cortina și nici nu se încheie cu ultimele aplauze. Totul începe de la un acord de voință, de la un contract.

În managementul modern al artelor, în *comerțul cultural* electronic, cu referire la contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală, manifestările de voință ale ofertantului și destinatarului ofertei se concretizează în înregistrări în formă electronică, iar semnătura autorilor în semnătura electronică.

conveyor, it is sufficient to compel the conveyee to pay compensation for damages, as they encompass, according to art. 1084 of the Civil Code, both the actual loss (*damnum emergens*) and the lost profit (*lucrum cessans*).

CONCLUSIONS

The advantages of contracts in electronic form are obvious and they represent the future as regards their online conclusion. For the time being, they differ from one company to another and from one field of activity to another depending on the quality of the electronic trading apps employed, on the quality of the management and the training degree of the staff involved in the process. With reference to us, “the culture traders” (in both directions, both as conveyors and as conveyees) we must take advantage of every opportunity to approach the customers, to seek to experiment direct and periodical virtual contracts with them, to anticipate their needs and to develop a reputation in terms of sensitivity – in other words, to cultivate powerful relationships.

People are happier when they think they have a certain control of a process – including the online surveillance of the manner in which an electronic contract is drafted. Being a (culture) trader in the new era of information requires one to rethink the customer’s role in the exchange process. Customers turn from passive receivers of the traders’ offers into initiators of contact-contract and even into active creators associated in the offer.

The electronic contract - in general, the electronic platform - is also a supplementary and efficient channel for advertising, marketing, selling and buying, offering better access to new markets, a facility for cultural organizations that enables them to address target groups at low marketing costs. Electronic platforms are also a supplementary channel of distribution for the cultural organizations which want to present products and information about a cultural product to a large number of potential buyers. The experience of a permanent customer with theatre, symphonic music, dance or opera performances does not begin when the curtain goes up and does not end with the last round of applause. Everything starts from an expression of will, from a contract.

In modern arts management, in the electronic *cultural trade*, as far as the contract of theatrical representation or musical execution is concerned, the offeror’s and the offeree’s agreement comes into being in the form of electronic documents bearing the electronic signatures of the parties.

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

ACTE NORMATIVE

- [1] Constituția României (1991).
- [2] Codul civil (2009).
- [3] Codul de procedură civilă (2010).
- [4] Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.
- [5] Hotărârea Guvernului nr. 579/1999 pentru aprobarea Metodologiilor privind utilizarea repertoriului de opere muzicale al organismelor de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a tabelelor cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor.
- [6] Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională.

DOCTRINĂ

- [7] Bodoașcă, Teodor, Tarnu, Lucian Ioan (2015), *Dreptul proprietății intelectuale*, Ediția a III-a, revizuită și adăugită, București, Ed. Universul Juridic.

- [8] Bodoașcă, Teodor, *Contribuții la studiul reglementărilor legale referitoare la contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale de autor*, în *Dreptul* nr. 4/2009.
- [9] Boroi, Gabriel, *Fișe de procedură civilă* / Gabriel Boroi, Mirela Stancu, București, Ed. Hamangiu, 2019.
- [10] Cărpenaru, Stanciu D., *Tratat de drept comercial român*, Ed. a 6-a, actualizată, București, Ed. Universul Juridic, 2019.
- [11] Dumitrașcu, M. A., *Legislație comunitară privind proprietatea intelectuală*, București, Ed. C. H. Beck, 2008.
- [12] Neagu, Luiza, Truichici, M. Adrian (2017), *Dreptul proprietății intelectuale – Jurisprudența Curtii de Justiție a Uniunii Europene*, București, Ed. Universul Juridic.
- [13] Roș, Viorel (2001), *Dreptul proprietății intelectuale*, București, Ed. Global Lex.
- [14] Roș, Viorel, Speriusi-Vlad, Alin, Dincă, Răzvan (2018), *Proprietate intelectuală - Respectarea drepturilor de autor. Proprietatea intelectuală în afaceri. Procesul civil și proprietatea intelectuală. Ilicitul din domeniul proprietății intelectuale. Tehnologia, internetul și accesul la creația intelectuală*, București, Ed. C.H. Beck.
- [15] Speriusi-Vlad, Alin, (2014), *Drepturile patrimoniale în creația intelectuală*, București, Ed. Universul Juridic.
- [16] V. Alexandru, *Protecția internațională a dreptului de autor*, București, Ed. ProUniversitaria, 2009.
- [17] Legislație (2015) *Proprietatea intelectuală: legislație principală, legislație secundară și jurisprudență: legislație consolidată*, București, Ed. Universul Juridic.